

Таким чином, існує низка очевидних проблемних моментів та прогалин в законодавстві, які вимагають негайного вирішення з боку законодавця, оскільки не дають змоги реалізовувати повною мірою всі інструменти, надані Національному антикорупційному бюро України для виконання покладених на нього обов'язків.

Список використаних джерел

1. Про Національне антикорупційне бюро України. Редакція від 28.08.2018 № 1698-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1698-18>.
2. Про банки і банківську діяльність. Редакція від 01.10.2018 № 2121-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>.
3. Про судову експертизу. Редакція від 20.01.2018 № 4038-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4038-12>.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України. Редакція від 10.11.2018 № 4651-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
5. Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів. Редакція від 28.08.2018 № 772-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/772-19>.

Лов'як Світлана Сергіївна,

здобувач кафедри цивільного права і процесу
Національної академії внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ УПОВНОВАЖЕНОГО ПІДРОЗДІЛУ (ОСОБИ) З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ КОРУПЦІЇ ОРГАНУ З ПЕРЕВІРКИ ФАКТІВ ПОДАННЯ СУБ'ЄКТАМИ ДЕКЛАРУВАННЯ ДЕКЛАРАЦІЙ ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ»

Обов'язок подачі декларацій відповідними суб'єктами передбачено статтею 45 Закону України «Про запобігання корупції», а саме відповідно до частини 1 статті 45 Закону України «Про запобігання корупції» особи, зазначені у пункті 1, підпунктах «а» і «в» пункту 2, пункті 5 частини першої статті 3 цього Закону, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати, шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – НАЗК), декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за минулий рік за формою, що визначається Національним агентством [2].

Також особи, зазначені у пункті 1, підпунктах «а» і «в» пункту 2, пункті 5 частини першої статті 3 цього Закону, які припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого

самоврядування, подають декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за період, не охоплений раніше поданими деклараціями.

Особи, які припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або іншу діяльність, зазначену у підпунктах «а» і «в» пункту 2, пункті 5 частини першої статті 3, зобов'язані наступного року після припинення діяльності подавати в установленому частиною першою цієї статті порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік.

Відповідно підпункту 7 пункту 4 Типового положення про уповноважений підрозділ (особу) з питань запобігання та виявлення корупції, затвердженого Постановою Кабінету міністрів України від 4 вересня 2013 р. №706 «Питання запобігання та виявлення корупції» до основних завдань уповноваженого підрозділу (особи) органу відноситься завдання по здійсненню контролю за дотриманням антикорупційного законодавства [3].

В свою чергу слід зазначити, що такий контроль передбачає проведення заходів уповноваженим підрозділом (особою) з питань запобігання та виявлення корупції органу по перевірці факту подання декларацій співробітниками органу на підставі Рішення Національного агентства з питань запобігання корупції 06.09.2016 № 19 «Про затвердження Порядку перевірки факту подання суб'єктами декларування декларацій відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» та повідомлення Національного агентства з питань запобігання корупції про випадки неподання чи несвоєчасного подання таких декларацій» (далі – Рішення) [4]. Так, відповідно пункту 3 Рішення перевірка факту подання декларацій та повідомлення Національного агентства про випадки неподання чи несвоєчасного подання декларацій покладаються на уповноважений підрозділ (особу) з питань запобігання та виявлення корупції відповідного органу, або інший структурний підрозділ такого органу (далі – відповідальний підрозділ (особа)), визначений керівником органу.

Керівник відповідного органу, визначає порядок взаємодії відповідального підрозділу (особи) з іншими підрозділами з метою обліку суб'єктів декларування, у яких виник обов'язок подати декларації відповідно до вимог Закону.

Відповідно пункту 4 Рішення відповідальний підрозділ (особа) відповідного органу, а також Національне агентство у випадках, визначених Законом, перевіряє факт подання декларацій у такі строки:

1) щорічні декларації суб'єктів декларування – протягом 10 робочих днів з граничної дати подання таких декларацій;

2) декларації суб'єктів декларування, які припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, – упродовж п'яти робочих днів з дня такого припинення; якщо припинення зазначеної діяльності відбулося з ініціативи керівника органу, в якому працював суб'єкт декларування, –

упродовж п'яти робочих днів після спливання строку у двадцять робочих днів з дня, коли суб'єкт декларування дізнався чи повинен був дізнатися про таке припинення;

3) декларації суб'єктів декларування, які припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, – протягом 10 робочих днів з граничної дати подання таких декларацій наступного за звітним року, у якому було припинено таку діяльність;

4) декларації суб'єктів декларування, які є особами, що претендують на зайняття посад, зазначених у пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 Закону, та осіб, зазначених у пункті 4 частини першої статті 3 Закону, – до призначення або обрання особи на посаду;

5) декларації осіб, зазначених у підпункті «в» пункту 2 частини першої статті 3 Закону, у разі входження (включення, залучення, обрання, призначення) до складу конкурсної комісії, утвореної відповідно до Законів України «Про державну службу», «Про службу в органах місцевого самоврядування», Громадської ради доброчесності, утвореної відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», відповідної громадської ради, ради громадського контролю, утвореної при державних органах, – протягом десяти календарних днів з граничної дати подання таких декларацій, визначеної в абзаці другому частини третьої статті 45 Закону;

6) декларації осіб, зазначених в абзаці четвертому пункту 5 частини першої статті 3 Закону, у разі зайняття посади керівника або входження (обрання, призначення) до складу вищого органу управління, інших органів управління відповідного громадського об'єднання, іншого непідприємницького товариства – протягом десяти календарних днів з граничної дати подання таких декларацій, визначеної в абзаці третьому частини третьої статті 45 Закону.

Крім того, відповідальний підрозділ (особа) органу, в якому працюють (працювали) суб'єкти декларування, перевіряє факт подання декларацій шляхом пошуку та перегляду інформації в публічній частині Єдиного державного реєстру декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, на офіційному веб-сайті Національного агентства [4].

У випадку встановлення факту неподання чи несвоєчасного подання декларацій суб'єктами декларування відповідно до вимог Закону відповідальний підрозділ (особа) органу, в якому працюють (працювали) суб'єкти декларування, повідомляє про це Національне агентство упродовж трьох робочих днів з дня виявлення такого факту. Повідомлення Національного агентства про факт неподання чи несвоєчасного подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування надсилається на адресу електронної пошти, зазначену на офіційному веб-сайті Національного агентства, та засобами поштового зв'язку (рекомендованим листом з повідомленням про вручення). Зазначене повідомлення надсилається відповідним органом окремо за кожним фактом такого неподання чи несвоєчасного подання.

Отже, виконання завдання уповноваженим підрозділом (особою) з питань запобігання та виявлення корупції по здійсненню контролю за дотриманням антикорупційного законодавства в органу відповідно до Типового положення про уповноважений підрозділ (особу) з питань запобігання та виявлення корупції, затвердженого Постановою Кабінету міністрів України від 4 вересня 2013 р. №706 «Питання запобігання та виявлення корупції» вимагає значного часу та займає основне місце серед інших завдань передбачених Типовим положенням.

Список використаних джерел

1. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції : міжнародний документ від 31.10.2003 // Відомості Верховної Ради. – 2007. – № 49.
2. Про запобігання корупції [Електронний ресурс]: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1700-VII. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>. – Назва з екрана.
3. Питання запобігання та виявлення корупції [Електронний ресурс]: Постанова Кабінету Міністрів України від 4 вересня 2013 р. №706. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/706-2013-%D0%BF>. – Назва з екрана.
4. Про затвердження Порядку перевірки факту подання суб'єктами декларування декларацій відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» та повідомлення Національного агентства з питань запобігання корупції про випадки неподання чи несвочасного подання таких декларацій [Електронний ресурс]: Рішення Національного агентства з питань запобігання корупції від 06 вересня 2016 р. № 19. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1479-16>. – Назва з екрана.

Лукашук Ірина Павлівна,

слухач 4-го курсу Рівненського відділення
ННІ заочного та дистанційного навчання
Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: професор кафедри
адміністративного права і процесу Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук, доцент ***Пастух І. Д.***

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВСТАНОВЛЕНИХ ЗАКОНОМ ОБМЕЖЕНЬ ЩОДО ЗАЙНЯТТЯ ІНШОЮ ОПЛАЧУВАНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Порушення антикорупційного законодавства мають свої форми вираження: а) корупційне правопорушення, тобто діяння, що містить ознаки корупції, за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність; б) правопорушення, пов'язане з корупцією, яке не містить ознак корупції, але порушує вимоги (наприклад, фінансового контролю), заборони (сумісництва) та обмеження (отримання